

[Glensgård.]

forstår, at venstre siger, at det er op til det politiske flertal, det må vi finde os i. Jeg havde håbet, vi kunne finde et flertal imod denne lovgivning, således at vi kunne bevæge omkostningsniveauet i nedadgående retning ved hjælp af en ændret skattepolitik.

Jeg skal derefter tage fat på nogle af de spørgsmål, der er stillet.

Først og fremmest var skatteministeren inde på nogle problemstillinger, som senere blev fulgt op af de forskellige ordførere. Skatteministeren sagde, at forudsætningerne er bortfaldet. Jeg må først erindre om, som jeg sagde til hr. Ellemann-Jensen, at der er tale om en lovgivning omkring overenskomsterne, og dermed kan vi ændre på denne lovgivning. Dernæst sagde skatteministeren, at forudsætningen er fjernet, fordi vi har vedtaget en finanslov. Jeg må også erindre om, at vi kan ændre i denne, hvis vi har et politisk flertal i folketinget. Dermed kan socialdemokratiet og regeringen ikke begrunde, at forudsætningerne er bortfaldet. Det afhænger helt og holdent af det politiske flertal.

Videre sagde skatteministeren, at det nu foreliggende forslag skulle være en moderation af fremskridtspartiets politik, for vi havde jo hidtil sagt 60.000 kr. Jeg må erindre om, at når vi har sagt 25.000 kr. i de $\frac{3}{4}$ af 1977, er det ud fra den betragtning, at vi ikke med så kort varsel kan gå så kraftigt til værks med hensyn til besparelserne på finansloven. Det kan vi kun gøre ved et fremadrettet blik, og derfor kan det kun fuldt ud ske pr. 1. januar 1978. Ministeren har forstået det helt korrekt, forslaget her er en begyndelse. Det er første del af tretrinraketen. Pr. 1. januar 1978 skal de 60.000 kr. gennemføres.

Ministeren spurgte om, hvad vi mente med bemærkningerne om at komme nærmest muligt de 60.000 kr. Deri ligger selvfølgelig kun det, at vi ser i øjnene, at vi ikke har det politiske flertal, og vi ønsker et samlet politisk flertal for et forslag så nær de 60.000 kr. som overhovedet muligt. Det er klart, at det må ske ved forhandlinger med de partier, som måtte være inde på samme linje som vi.

Ministeren sagde: hvorfor er forslaget egentlig ikke pristalsreguleret? Det kan jeg såmænd godt fortælle ministeren. Det er på grund af den socialdemokratiske sløsepolitik. Vi skal først og fremmest have klaret problemerne med et statsunderskud fra socialdemo-

kratiets tid på de 21 mia kr. Det kan vi jo ikke bare kaste over bord, fordi vi får en anden regering. Vi er jo nødt til at vedstå arv og gæld, og gælden er altså desværre større end en eventuel positiv arv.

Ministeren spurgte videre, om der ud over de 60.000 kr. skulle gives de almindelige fradrag. Ja, det har ministeren forstået rigtigt. Til de 60.000 kr. kommer de normale fradrag, og derefter beskattes den resterende indtægt med 50 pct. Men vi skal samtidig erindre om, at overførselsretten kun gælder for de sidste $\frac{3}{4}$ af året 1977, og at der derefter ikke bliver overførselsret, hvad angår de 60.000 kr.

Ministeren spurgte, hvad der ville ske med det kommunale selvstyre. Vi mener faktisk ikke, at det vil ændre på det kommunale selvstyre. Det er jo således i dag, at kommunerne får bloktilskud i henhold til eksisterende lovgivning, og det vil selvfølgelig ikke blive ændret.

Min taletid er udløbet, men jeg skal senere vende tilbage med et par kommentarer til de øvrige ordførere.

Ministeren for skatter og afgifter (Kampmann):

Vi er stadig i opklaringsfasen. Vil hr. Glensgård ikke indrømme, at de tre forudsætninger, som forslaget er opstillet under, i hvert fald på politisk basis er bortfaldet? At der var et rimeligt politisk flertal for finansloven, at der var et rimeligt politisk flertal for ophøjelse af mæglingsforslaget til lov, og at det i hvert fald ikke kan lade sig gøre at gennemføre fremskridtspartiets forslag med virkning fra den 1. marts 1977, ganske uanset det politiske flertal? Og vil hr. Glensgård ikke erkende, at der ikke er nogen som helst grund til at antage, at dette rimelige flertal bag de to første lovgivninger skulle fordampe i løbet af relativt kort tid?

Forudsætningerne eksisterer altså ikke. Alligevel fastholder man forslaget. Det var det, der berettigede mig til at kalde det et parade-forslag.

Det næste er i og for sig vigtigere, for nu går vi frem til anden etape, hvor vi har fået præciseret, at der er tale om 60.000 kr. i skattefri bundgrænse. Her vil jeg godt spørge igen for om muligt at opnå klaring. Det foreliggende forslag går jo ud på at forhøje personfradraget til 25.000 kr. på årsbasis med fuld overførselsret mellem ægtefæller. Når man opererer med et begreb, der hedder 60.000 kr. i skattefri bundgrænse, har jeg så ikke forstået det rigtigt,